

غالب طلایه دار اندیشه های پویا

ساحل افتاده گفت، گرچه بسی زیستم
هیچ نه معلوم شد آه که من کیستم
موج زخود رفته ای تیز خرامید و گفت
هستم اگر می روم، گر نروم نیستم
و غالب می رود و می رود و بی گمان می رسد و می رسد. باشتاب زده گی سر و کاری
ندارد. شمرده شمرده گام های استوار برمی دارد، جهان را و جامعه خویش را فراچشم دارد، تا
بتواند از هر امکانی سود بهینه برگیرد و جای گاه های فرازین را به دست آورد.
اگر مؤسسه تحصیلات عالی غالب، پوهنتون شده است از آن درک و دریافت هایی
برمی خیزد که باید با حسیض وداع گفت و برتعالی درود فرستاد؛ اگر این تعالی در راه بالنده-
گی فرهنگ و شکوفایی دانش باشد که چه ستودنی است.
پوهنتون شدن غالب، چیزی نیست که رایگان به دست آمده باشد. این افتخار برآیند
تلاش شبانه روزی همه دست اندرکاران و باز استادان و دانش جویان آن است: معیارگرایی،
رعایت لایحه ها، مقرره ها و قانون تحصیلات عالی، روزآمد ساختن مفردات و نصاب تعلیمی،
تعهد برای فراگیری دانش نوین، کاربرد تکنالوژی امروزمین در پیش برد درس ها، پدید آوردن
فضای بسیار مناسب آموزش و چندین این و آن دیگر ارمغان پوهنتون شدن غالب را در پی
داشت.

می‌اندیشیم، ارجناک‌ترین چیزی که غالب را به این جایگاه رسانیده تعالی جویی گرداننده‌گان آن است. هر روز و هر آن چیزهای نو می‌خواهند و هر روز و هر آن چیزهای نو به دست می‌آورند: خواستن توانستن است. ما به هر پای گاهی که فراز آییم، درنگ نمی‌کنیم، نمی‌ایستیم، می‌خواهیم بالا برویم؛ پویایی در سرشت ماست؛ حرکت می‌نماییم و باور داریم که خداوند دانای توانا به ما برکت می‌دهد.

اکنون که مزه شیرین و گوارای پوهنتون شدن را چشیده ایم، هرگز ایستایی را نخواهیم پذیرفت پوینده‌گی و تلاش کار ماست. کار آیین مدرنیته است و این همه پیش‌رفتی که جهان در دوران کنونی به دست آورده تا آن‌جا که سخن از انباشته‌گی دانش، تفکر و تکنالوژی درین سده فرجامین است، در همین کار کردن نهفته است. کار ما آموزش و پرورش و رنگ و روی دادن به دانش امروزی است و می‌کوشیم تا هر چه داریم در این راه هزینه کنیم. هم اکنون در راه ایجاد ماستری در رشته‌های اقتصاد و حقوق گام برمی‌داریم تا فردا چه پیش آید و چه راه‌های روشن و ناروشنی، پیدا و پنهان سرنوشت فراوی ما بگذارد؛ مگر ما آماده ایم تا خدمت‌گزار جامعه اکادمیک باشیم و در شکوفنده‌گی فرهنگ سرزمین خویش کاری بکنیم که اگر کارستان نباشد، سودبخشی‌هایی داشته باشد.

این همه رنجی که در راه تضمین کیفیت کشیده می‌شود و باز بنیادگذاری مرکز تحقیقات علمی، ایجاد لابراتوارها، مراکز انترنیتی و شفاخانه کادری و کلینک دندان، کتاب‌های غنی، چاپ و نشر دوازده شماره فصل‌نامه غالب و آماده کردن برخ کتاب‌های درسی و ممد درسی برای چاپ، ایجاد شوراهای فرهنگی محصلان، برگزاری هفته فرهنگی همه و همه می‌توانند نظام تحصیلات عالی را بارورتر سازند و به برومندی پوهنتون غالب- این نهاد تحصیلات عالی خصوصی- بیفزایند.

همه این‌ها، نمی‌خواهند بگویند که کمی و کاستی‌بی در ما نیست. کمال در حد خداوند است و ما می‌کوشیم تا روز به روز چیزی بر خوبی‌های خویش بیفزاییم و از ناکاره‌گی‌ها بکاهیم:

ای که دست می‌رسد کاری بکن	پیش از آن کز تو نیاید هیچ کاری
کام درویشان و مظلومان برآر	تا همه کامت برآرد روزگار
نام نیکو گر بماند ز آدمی	به که زو ماند سرایی زرنگار

هیئت تحریر